

Megemlékezés október 23-án

Október 23-án Kiskunhalason a Hősök terén ünnepi megemlékezést rendeztek a politikai pártok. Az ünnepélyen Pajor Kálmán, városi képviselő mondott beszédet. Képriportunk az ünnepségen készült.

Fotó: TERNYÁK JENŐ

Forradalom Kiskunhalas, 1956

Interjú Nagy Szeder Istvánval

Nagy Szeder Istvánt ebben a városban nem kell bemutatni. Tudtommal két-három században éltek itt a Nagy Szeder családból, ebben a században főként a Népszigeten.

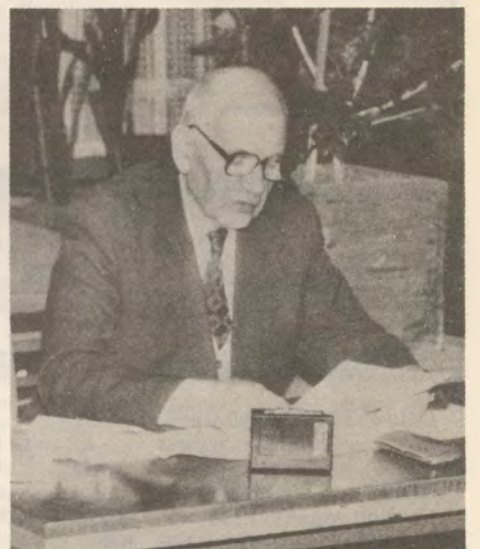
Kemény, nyakas emberek voltak az ősök, amilyen maga Nagy Szeder István is. Sohasem elégedtek meg azzal ami van, mindig mást, jobbat, igazabbat akartak a nép javára, a néppel egyetértésben. Másokhoz képest a különbség csak az, hogy ők nem kaptak, hanem adtak, nem szereztek, hanem teremtettek ebben a városban.

A Nagy Szeder név ennek a városnak sokat jelent. Minde előtt a történetének megőrzését, leírását, illetve a halasi közéleti demokrácia megteremtését, demokratikus hagyományainak átörökítését. A szó szoros értelmében vett vezetők voltak. A szellemi életben éppúgy, mint a politikában. Mai szóhasználatával élve még sem vitték valami sokra, mert mindig a nép – nem a hatalom – oldalán álltak. Ellenben megnyerték azt, ami talán a legtöbb ebben a szerepben: nevet szereztek és becsületet ennek a névnek még akkor is, ha vannak, akik kisebbíteni, főleg kisajátítani, agyonhallgatni szeretnék érdemeiket.

Ha azt mondom „Kiskunhalas, 1956” itt a legtöbben azt vágják rá, Nagy Szeder István. Az évforduló előtt velem beszélgettem, felidézve a harmincnégy évvel ezelőtti történetek néhány részletét.

– Gondolom az évforduló kapcsán ilyenkor mindig ünnepel, még akkor is, ha külső jeleit nem tapasztalni?

– Legelőször is a halasiak 1956-os évfordulóját nemcsak október 23-hoz kötöm, mert a mi dolgunk nem akkor kezdődtek, hanem pár nappal később. Megmondom őszintén azt sem tudtam, hogy forradalom van. Huszonnegyediken délután be-

mentem a cukrászdába, hogy valami süteményt vigyek haza. Ott állt elébem nagy örömmel dr. Mohos Ernő ma is jó egészségnek örvendő főorvos és ő mondta, hogy Pesten forradalom van.

– Ezután kezdte szervezni a halasi megmozdulást?

– Nem gondoltam én akkor ilyesmire. Másnap reggel kimentem mérni Tajóra. Ott is lelkendeztek, lesték az emberek a híreket. Talán fel sem fogtuk még, hogy mi történt. Pénteken, azaz 26-án is kimentem Kisszállásra mérni, de akkor már a vonatok sem nagyon közlekedtek. Mivel az állomásról nem tudtam bemenni a faluba, mert az események hatására nem küldtek értem kocsit, fogtam magam és hazajöttem.

– Ezek szerint a forradalom első napjaiban nem történt itt semmi?

– Dehogynem. Éppen október 26-án rendeztek felvonulást az emberek, illetve akkor döntötték le a szovjet emlékművet. Huszonhetedikén pedig nagygyűlés volt a Hősök terén, ahol lehetett – hallomás után mondom – vagy három-ezren. Én nem voltam ott. 26-

án felkeresett az egyik ügyvéd, nem akarom most néven nevezni és azt mondta: Mérnök úr! – amikor Pesten a fitaltság vérzik, itt nem történik semmi.

De miért énhozzám jön ezzel – kérdeztem. Azért, – válaszolta – mert ön a Kisgazdapárt elnöke. Erre én azt válaszoltam neki: Na jó, ha lesz vagy száz áldozat – vállalná-e a felelősséget mondjuk száz ártatlan ember haláláért? Akkor csak hűmmögve mondta: Ha nem volna családjá stb. Na lássa én egyetlen egyet sem vállalom. Elment. A szavazás napján már ki akart írtani örökre – ügyvédtársával – a halasi közéletből.

Csak érdekelt az események. Feleségemmel beszélgettünk a városba. Akkor hallottam a hangosbemondóból, hogy miket követelnek a munkástanácsok.

– Mikor kereste fel Önt a forradalmi tanács küldöttsége?

– Na várjál csak, mert nem ott kezdődött a dolog. Ugyanis rendeztünk iskolatörténeti kiállítást a gimnáziumban, ahol a malomcspike is ki volt állítva, amit este mindig hazahoztam, reggel meg visszavittem. (Folytatás a második oldalon.)

MENNYI IS AZ ANNYI?

Furcsa bérrendezés

Nem irigylésre méltó a földhivatali dolgozók helyzete (sem). Talán kevesen vették észre, de idén egyszer már az ügyfélfogadási időben az ügyfeleknek való diszkrét háttér fordítással jelezték az ott dolgozók: elégedetlenek helyzetükkel. Az intézmények közül több mint tucatnyi fizetésképtelenné vált, a földhivatali dolgozók átlagfizetése bruttó nyolcezer forint körül mozog. Ebből pedig egyre reménytelenebb megélni. A földhivatali dolgozók szakszervezete országos megmozdulással kívánt hangot adni jogos követelésének, ám a kormány szeptemberi ülésén határozott: huszonöt százalékkal emeli az itt dolgozók bérét.

Regős Gyula, az ágazati szakszervezet megyei elnöke Budapesten volt, ahol az intézkedés részleteit közölték az érdekeltekkel.

Amikor efelől kérdeztem, igencsak bosszús volt. Elmondta, hogy nem kis meglepetéssel értesültek róla, hogy a béremelés csak év végéig, azaz három hónapra szól. Ezt is úgy kapják, hogy differenciáltan lesz elosztva, azaz egyes megyékhez több jut, míg máshova kevesebb. Arról már nem is beszélve, hogy nem tudni, mi lesz a jövő évi bérrendezéssel. Ha az emberek azt hallják, hogy jövőre újból megkapják a béremelést, úgy tűnhet, mintha már ötven százalékos lenne az emelés. Holott erről szó sincs. Így kicsit keserű szájjal vette tudomásul mindezt. Egyelőre megvárják a bérmódosítást. A jövő évi bércsökkentéséről még korai bármit is mondani. Egyébként is itt az átszervezés, ami ad elegendő munkát az itt dolgozóknak. Annyit már érdemes leszögezni, hogy a földügyi hivatal nem azonos a földhivatallal. A két „cég” egymással mellérendeltségi viszonyban lesz.

Horváth Róbert

Minden eladó

TEXCOOP börze = Skála siker

Szeptember végén a TEXCOOP háromnapos árubörzét rendezett, melyen megvételre ajánlott mindent, ami a vállalat, illetve a Skála RT vagyonát képezte. Az árubörzét jól szervezett sajtó- és rádiókampány előzte meg. Eladásra kínálták a kötőgépeket, varrógépeket,

szabásgépeket, vasalógépeket, a gépalkatrészeket, kötő- és kézimunkafonalakat, kellékeket, készárukat, irodai és berendezési tárgyakat.

A börze második napján Micsinay György a vállalat egykori igazgatója, a börze szer- (Folytatás a második oldalon.)

Hetven éve alakult meg a Kiskunhalasi Sportegylet

A jegyzőkönyv szerint 45-en voltak jelen az 1920. november 6-án tartott alakuló gyűlésen. A gyűlést Tallér Gyula nyitotta meg, üdvözölte a jelenlévőket majd javasolta, hogy mielőtt a tárgysorozat tárgyalására térnek egy korelnök választassák.

Boros Gyulát a gyűlés egyhangúlag választotta meg korelnöknek, akinek a Sport Egylet elnökének megválasztásáig volt szerepe.

Az első napirendi pont szerint ugyanis az elnök megválasztása volt a feladat. A gyűlés egyhangúlag Tóth Pál urat választotta meg az elnöki tisztség betöltésére. Ezután a gyűlés további tisztségviselőket választott. Alelnök lett: Keresztes László, jegyző: Nagy Kálmán, titkár lett: Tallér Gyula, pénztárnok: Iván Sándor, csapatkapitány: Csapó Balázs. A megválasztott tisztikar elfoglalta a helyét majd a gyűlés az alapsza-

bály tervezet tárgyalására tért át, illetve az alapszabály tervezet elkészítésére egy háromtagú bizottságot választottak. Tagjai: Ádám Endre, Csapó Balázs, Szakáll Imre.

A gyűlés ezután a helybeli ifjúsági egyesülettel való esetleges fúzióval (együttműködéssel) foglalkozott.

„Több hozzászólás után megállapítják, hogy a jelenlegi vezetőségben nem látunk garanciát arra nézve, hogy a fúzió lehetséges legyen azonban az évi közgyűlés után új vezetőséget átiratban értesítjük esetleges ösztönzésre felhívjuk mert kívánatos, hogy a harmónia amely ritka fogalom városunkban helyreálljon a kitűzött kulturális célt igyekezzünk megvalósítani.”

A jegyzőkönyv hitelesítő: Szakáll Imre, Csesznok Mihály, Kispéter Imre

